

др Војислав Р. Кораћ ([Дебело Брдо](#) , [Удбина](#) 06. април 1924. - Београд, 29. октобар 2010.), професор, историчар умјетности, академик.

Отац му Радиовј био свешеник, а мајка Лепосава домаћица. Основну школу је завршио у [Петровом Селу](#) . Гимназијско образовање стицао је у Суботици, [Коренци](#) , Београду и Сремским Карловцима (матурирао 1942). Учесник НОБ-а од 1944. године. Студирао на Архитектонском факултету у Прагу и на Архитектонском факултету у Београду, гдје је дипломирао 1952. године. Дисертацију

Монументална архитектура Поморја од друге половине XIII до друге половине XIX века

одбранио (1959) и на Филозофском факултету у Београду. На студијским усавршавањима боравио у Прагу, Паризу и Атини. Дописни члан САНУ постао 1981, а за редовног члана изабран 1991. године. Говорио је француски, чешки и њемачки, а служио се италијанским, руским и још неким словенским језицима.

Радио је у Археолошком институту, Београд (1952-1960); на Филозофском факултету у Београду, у свим наставничким звањима (1960-1989) и на њему је пензионисан.

Кораћ је био и предсједник Међуодељенског одбора САНУ за мултидисциплинарно проучавање споменика средњовековне архитектуре. Од 1997. године је председник Хиландарског одбора и уредник Хиландарског зборника. Априла 1998. године изабран је за почасног члана Хришћанског археолошког друштва са седиштем у Атини. За исходе својих научних истраживања добио је бројна признања Савеза друштва конзерватора Србије, Матице Српске, Републичког завода за заштиту споменика културе и Филозофског факултета.

Кроз свој научни-стручни рад исказао се као историчар умјетности, посебно историје и теорије о средњовјековној српској архитектури. Учетвовао у истраживањима старе Дукље и средњовјековних локалитета и знатан дио своје истраживачке пажње посветио вези архитектуре између јадранског приморија и балканске унутрашњости. Поред споменуте дисертације објавио је и књиге:

- *Градитељска школа Поморја* (докторска дисертација објављена 1965. године),

- *Студеница* (са Миланом Кашанином и Душаном Тасићем 1968. године),
- *Студеница Хвостанска* (1976 године),
- *Студеница* (са Горданом Бабић и Симом Ћирковићем 1986. године),
- *Између Византије и Запада. Одабране студије о архитектури* (1987. године),
- *L'architettura dei Nemanidi* (1988. године),
- *Опеке српских средњовековних манастира* (са Момчилом М. Ристићем и Симом Ћирковићем, 1989. године),
- *Пећка патријаршија* (са Војиславом Ј. Ћурићем и Симом Ћирковићем, 1990. године),
- *Архитектура византијског света* (са Марицом Супут, 1998. године),
- *Bisancio el splendor del arte monumental* (са Марицом Шупут и Тањом Велманс, 1999. године),
- *Мартиници остаци средњовековног града* (2001. године),
- *Споменици монументалне српске архитектуре XIV века у Повардарју* (2003. године),
- *Манастир Хиландар* (са Мирком Ковачевићем, 2004. године).

Уз то, у раздобљу од 1951. до 2007. године написао је преко стотину студија и чланака у вези са средњовековном архитектуром објављених у домаћој и страниј периодици. Неки радови објављени су на француском, њемачком, италијанском и шпанском језику.

Између осталог, био је сарадник Института за историју уметности Филозофског факултета у Београду, "једно време и као његов управник, који је, некако баш у то време, почео да издаје часопис, монографије и струдије."

Два пута је награђен Октобарском наградом града Београда и одликован Орденом рада са црвеном заставом.

Референце

1. 1.^ Јован Радојчић, *Срби западно од Дунава и Дрине – биографије* (3. том, стр. 1269); Нови Сад: Прометеј (2009), ISBN 978-86-515-0317-0

Спољашње везе

1. [Биографија на сајту САНУ](#)